

ANTINATALISM

Antinatalism är idén att det kanske är bättre att inte föda nytt liv alls – inte för att livet alltid är dåligt, utan för att det alltid innebär en risk för lidande, smärta och död. Tanken bygger på några enkla antaganden:

- Om man inte existerar, lider man inte. Man går inte miste om något heller, eftersom man inte finns för att sakna det.
- Om man föds, kan man lida – garanterat någon gång.
- Livet innebär alltid en blandning av lycka och smärta, men lidandet är oundvikligt.

Att föda ett barn är ett beslut man tar åt någon annan – för alltid. Och det går inte att ta tillbaka. Vi skapar oftast liv för vår egen skull – inte för barnets. Vi vill känna mening, kärlek, framtid – men barnet har aldrig bett om att få finnas. Det betyder inte att livet är meningslöst ur ett subjektivt perspektiv eller att alla borde sluta leva – men det ställer en enkel, viktig fråga: Om vi verkligen bryr oss om att minska lidande – varför skapa mer liv som garanterat kommer möta det?

*Tänk dig att du inte lever
– och plötsligt existerar bara för att förstå att du en dag inte ska göra det igen.*

Att födas är inte ett val. Inget barn har bett om att komma till världen. Trots detta bär barnet från första andetaget på konsekvenserna av andras beslut – beslut ofta baserade på önskningar, behov, normer eller illusioner. Men när vi skalar bort alla dessa faktorer – biologisk drift, kulturella förväntningar, personlig längtan och romantiska idéer – vad återstår som kan rättfärdiga att skapa en ny individ, sett ur barnets perspektiv? Inte mycket.

Vi vet att livet är fyllt med osäkerhet, lidande, smärta, sjukdom och slutgiltig förlust. Vi vet att ingen kan garantera ett gott liv. Och vi vet att många människor genom hela livet brottas med frågan: "Varför föddes jag egentligen?" och kämpar med att finna mening i existensen. Om vi är ärliga mot oss själva måste vi inse en grundläggande sanning:

Att inte finnas till innebär inget lidande, ingen förlust, inget behov.

Att skapa ett liv innebär att utsätta någon för en chansning – en chansning som innebär att fatta ett beslut med oåterkalleliga konsekvenser för en individ som aldrig fick säga ja. Om vi verkligen sätter barnet i centrum, om vi verkligen vill deras bästa, då är det mest omtänksamma vi kan göra att inte skapa dem. Inte av kyla, utan av kärlek. Inte av hopplöshet, utan av ansvar.

Att avstå från att sätta liv till världen är inte en förlust – det är ett erkännande av livets tyngd och en vägran att föra över denna tyngd på någon annan utan deras medgivande. Det handlar om att skydda en potentiell individ från att genomgå något som inte kan garanteras vara bra eller ens uthärdligt.

En våg av fördelar och nackdelar

För att förstå varför föräldraskap, från ett rent logiskt och existentiellt perspektiv, inte kan rättfärdigas enbart med positiva värderingar, kan vi föreställa oss en våg. På den ena sidan av vågen lägger vi de negativa faktorerna av livet, och på den andra de positiva.

På den negativa sidan hittar vi flera tunga klossar:

- **Livets oundvikliga död** – Eftersom vi vet att alla människor kommer att dö, och att döden kan inträffa när som helst, väger denna vetskap tungt på vågen. Döden innebär förlusten av alla livets positiva upplevelser. Om vi inte tycker att döden är en negativ aspekt, innebär det att vi inte skulle vilja vara födda från första början, vilket gör hela resonemanget irrelevant.

- **Lidande och osäkerhet** – Livet innebär ofta smärta, misslyckanden, sjukdom, sorg och andra negativa upplevelser. Dessa erfarenheter är en del av vår existens, och de väger tungt i den negativa vågskålen.

- **Föräldrars egoism** – Genom att skapa ett barn utan att barnet har något att säga till om, utsätter föräldrarna barnet för en situation där deras egna önskningar och behov sätts före barnets välmående. För många föräldrar handlar det om att uppfylla sina egna behov eller drömmar – att leva ut en längtan efter att bli förälder, att forma en familj eller att genomgå en livserfarenhet de själva värderar högt. Föräldrar kan också blunda för, relativisera eller ignorera de oundvikliga negativa aspekterna av livet, som lidande och död. Genom att skapa ett barn utsätter de det för något barnet inte har gett sitt samtycke till och inte kan förutse. Vissa barn skapas till och med "av misstag", genom föräldrarnas blinda engagemang i ögonblickets lust eller i en emotionell tillfällighet, där barnet inte alls var planerat eller önskat. I andra fall planeras ett barns födelse inte med mer eftertanke än en semesterresa eller en karriärplan, vilket visar på en bristande reflektion kring barnets liv och de konsekvenser det kan innebära.

På den positiva sidan av vågen finns endast en kloss:

- **Livets positiva upplevelser** – Kärlek, glädje, relationer, kreativitet och andra meningfulla erfarenheter ger värde och skönhet till livet. Dessa upplevelser är viktiga, men i jämförelse med de negativa aspekterna väger de inte lika tungt på vågen. Det handlar inte om att förneka dessa positiva upplevelser, utan om att förstå att de inte kan väga upp för de negativa aspekterna, som vi alla vet är en oundviklig del av tillvaron.

Erkännande av döden och lidandets vikt

Föreställ dig en person som lever ett fantastiskt liv, fullt av kärlek, glädje och mening. För denna person kan de positiva upplevelserna kännas övervägande. Men vad händer när denna person inser att döden kommer att ta bort allt detta? Om döden innebär att alla de positiva erfarenheterna förloras, måste döden betraktas som en negativ aspekt av livet. Ett fantastiskt liv gör inte döden mindre negativ. Det betyder att även de mest underbara livserfarenheterna, när de tas ifrån oss, inte längre har någon betydelse. Och i denna insikt väger de negativa aspekterna av livet – död och lidande – mycket tyngre än de positiva.

Att förneka de negativa aspekterna

De som säger sig värdera de positiva aspekterna av livet, kanske förnekar eller förminskar de negativa sidornas tyngd för att slippa konfrontera den existentiella sanningen om lidande och död. De klamrar sig fast vid det positiva för att undvika att hantera det negativa. På så sätt ger de den negativa sidan större vikt genom att fly undan den, vilket gör att deras eget beslut att fokusera på det positiva egentligen kan förstärka den existentiella tyngden.

Det naturalistiska perspektivet

Ur ett naturalistiskt perspektiv, där världen ses som ett resultat av fysiska och biologiska processer utan någon objektiv mening, kan barnafödande ses som en subjektiv och egoistisk handling. Föräldrar vet inte vad deras barn kommer att uppleva – barnen kan drabbas av lidande, sjukdom, olyckor eller död, vilket gör att livet kan uppfattas som meningslöst, då det alltid leder till död. Därför kan det ses som en egoistisk handling att sätta ett nytt liv till världen, eftersom barnet inte har bett om att födas och tvingas in i en värld av lidande och osäkerhet.

Om hela syftet med att skaffa och uppfostra barn bara är att få dem att överleva livet och fortsätta denna cykel utan någon djupare mening eller högre mål, kan det verkligen kännas som att det inte finns något syfte i denna process. Det blir en slags automatisk, biologisk och social cykel där

människor bara förökar sig för att hålla igång livet, men utan att fråga sig vad det egentligen innebär att vara människa eller varför vi överhuvudtaget existerar. Vad är poängen med att föra liv till världen om de bara kommer att gå igenom samma utmaningar som vi? Livet innebär lidande, sjukdom, förlust och slutligen död, så varför sätta fler människor till världen för att upprepa denna cykel?

Om vi inte ser någon högre mening med att föda och uppfostra barn än att få dem att överleva livet och föra vidare livets lidande, kan det verkligen kännas som att "poängen" saknas. Livet kan då verka som en tom cykel där vi bara går igenom samma rörelser om och om igen utan att hitta någon större mening.

Om vi verkligen erkänner den existentiella sanningen om död, lidande och osäkerhet – och om vi förstår att dessa negativa aspekter är objektivt övervägande – hur kan vi då påstå att det är kärleksfullt att sätta ett barn till världen? Hur kan vi kalla det ansvarfullt att utsätta en annan individ för det vi inte vet om livet kommer att ge dem? Är det verkligen en kärleksfull handling att ge liv åt någon utan att denne fått sitt medgivande, utan att ha en garanti för att livet kommer att vara fullt av positiva upplevelser? Eller är det snarare en handling som grundar sig i förnekelse av livets svårigheter och en form av egoism?

Ur ett logiskt och existentiellt perspektiv är det mer rimligt att avstå från att skapa liv. Livet är oundvikligen fyllt med lidande, smärta, förlust och död, och eftersom ingen kan garantera ett liv fritt från lidande, är det svårt att rättfärdiga att sätta ett barn till världen. Om vi erkänner de negativa aspekterna av livet – döden, lidandet och osäkerheten – så ser vi att de väger mycket tyngre än de positiva erfarenheterna. Därför, sett ur ett rent logiskt perspektiv, kan det vara mer kärleksfullt att inte skapa ett liv alls. Att inte föda ett barn innebär att skydda den potentiella individen från att behöva genomgå livets oundvikliga negativa aspekter, vilket kan ses som en mer ansvarsfull och omtänksam handling.

Att föra ett nytt liv till världen, utan att ta hänsyn till de existentiella realiteterna, kan uppfattas som en självcentrerad handling som förminskar allvaret i de negativa aspekterna av livet. Är det verkligen kärleksfullt att utsätta någon för det okända utan att kunna förutsäga vad deras liv kommer att innebära?

Det kristna perspektivet

Kristen antinatalism är tanken att det, utifrån både Bibelns prioriteringar och omsorgen om mänskligt lidande, kan vara moraliskt försvarbart – eller till och med eftersträvänsvärt – att avstå från att föda barn.

Att skapa liv är ett allvarligt beslut. Gud gav människan uppdraget att föröka sig och fylla jorden (1 Mos 1:28), men efter syndafallet har världen förändrats. Vi lever i en fallen värld, fylld av lidande och osäkerhet. Livet är inte längre en enkel välsignelse, utan också en kamp – ett ansvar som inte får tas lättvindigt.

Att föda ett barn är att sätta en själ i en värld där lidande och förlust är en del av existensen. Att födas är inte ett val, och inget barn har bett om att existera. Från första andetaget bär barnet på konsekvenserna av andras beslut, ofta styrda av biologiska drifter, kulturella normer och personliga önskningar.

När vi överväger att skapa nytt liv, måste vi ställa oss frågan: Vad rättfärdigar att sätta ett barn till världen, ur barnets perspektiv? Vi vet att livet är fyllt med lidande, ovisshet och ansvar, och ingen kan garantera ett gott liv. Många barn kommer att ställa samma fråga: "Varför föddes jag egentligen?" Detta är en allvarlig och ödmjuk fråga som kräver reflektion.

Föräldrarnas önskningar och sociala förväntningar är inte primära

Föräldrarnas egna önskningar eller samhällets tryck ska inte vara de primära drivkrafterna. Vår största prioritet bör vara att följa Guds vilja och reflektera över barnets bästa. Om vi verkligen vill barnets bästa, är det mest omtänksamma vi kan göra att inte skapa dem. Att avstå från att sätta liv till världen är ett erkännande av livets tyngd och ett ansvarstagande inför Gud. Skapandet av nytt liv är en handling med oåterkalleliga konsekvenser för en individ som aldrig fick säga ja till existens.

Konsekvenser av att skapa liv i en fallen värld

Skapandet av liv innebär att vi beslutar om en individs öde i en fallen värld. Inte alla barn kommer att följa Gud eller leva i enlighet med hans vilja. Jesus var tydlig med att vägen till evigt liv är smal och många väljer den breda vägen. Föräldrar måste vara medvetna om att deras barn kan möta både fysiskt och andligt lidande.

Att skapa liv innebär att vi riskerar att sätta en själ i en värld där lidande är en oundviklig del av livet. Vi ska inte ignorera konsekvenserna av detta beslut, utan vara medvetna om att vi skapar en själ som inte gav sitt samtycke till existens.

Att söka Guds vilja först

Jesus lär oss att söka Guds rike och hans rättfärdighet först. Vårt ansvar som kristna är att följa Guds vilja i alla våra beslut. Detta kan innebära att vi avstår från att skaffa barn, inte för att förkasta livet, utan för att göra det som är rätt inför Gud. Paulus talar i 1 Korinthierbrevet 7:32-34 om hur en ogift person kan vara mer fokuserad på att tjäna Gud, vilket påminner oss om att vårt andliga liv inte alltid innebär att bilda en biologisk familj.

En kristens primära uppgift idag

En kristens primära uppgift i dagens värld är att vara ett verktyg för Gud, att sprida evangeliet och rädda så många som möjligt till Guds rike. Detta är vårt högsta kall – att leda människor till evigt liv, till sann gemenskap med Gud, och att hjälpa dem att finna vägen till frälsning. Att föda fler barn in i denna fallen värld innebär att vi riskerar att sätta liv till en värld fylld av lidande, där ingen kan garantera frälsning. Det är ett ansvar som inte kan tas lättvindigt, för i en fallen värld riskerar vi att dessa barn, som vi skapat, kanske inte kommer att följa Gud eller nå frälsning.

Att skapa liv är en chansning, och den största prioriteringen för en kristen idag bör vara att vinna själar för Guds rike – inte att skapa nya biologiska liv som riskerar att hamna utanför Guds frälsning. Därför bör vi i vissa fall överväga att avstå från att skaffa barn, inte för att vi förkastar livet, utan för att vi söker Guds vilja först och främst.

Invändningar

Här är några tänkbara invändningar som kan komma från kristna som har svårt att förstå eller acceptera en antinatalistisk hållning:

- ***"Gud har befallt oss att föröka oss. Vi ska inte avstå från att skaffa barn."***

Det är sant att Gud ursprungligen befallde oss att föröka oss, men efter syndafallet har världen förändrats. Vi lever i en fallen värld och vårt främsta mål bör vara att vinna själar för Guds rike, inte att skapa biologiska liv.

- ***"Liv är en välsignelse, och vi ska inte vara rädda för att föda barn."***

Livet är visserligen en välsignelse, men vi får inte förlora perspektivet på lidandet och osäkerheten i världen. Att skapa liv innebär att ta ett beslut för någon annan som inte har fått säga sitt. Vi måste vara medvetna om de potentiella lidanden barnet kommer att möta.

- ***"Om vi inte föder barn riskerar vi att inte uppfylla Guds befallning om att befolka jorden."***

Guds befallning om att föröka sig var relevant innan syndafallet. Nu lever vi i en fallen värld, och vårt främsta mål bör vara att vinna själar för Guds rike. Att skapa liv är ett allvarligt beslut som bör övervägas noggrant med tanke på de lidanden barn kan möta.

- ***"Att avstå från att skaffa barn är att förneka Guds skapelseordning."***

Att erkänna Guds skapelseordning innebär att vara medveten om de konsekvenser vi skapar genom att sätta liv till världen. Det handlar inte om att förneka skapelsen utan att ta ansvar för livets allvar och vara medveten om de oåterkalleliga konsekvenserna.

Bibelcitat som stödjer en antinatalistisk hållning

Dessa bibelcitat kompletterar den kristna antinatalistiska hållningen genom att betona lidandet, orättvisorna och det grundläggande tvivlet på värdet av existens i en fallen värld. De påminner oss om att livet, trots att det är en gåva från Gud, också är fylld med prövningar och lidande, vilket kan vara en viktig aspekt att överväga innan man fattar beslutet att skapa nytt liv.

- **1 Moseboken 3:16** – *”Med smärta ska du föda dina barn...”*

Detta påminner oss om att föräldraskap i en fallen värld innebär lidande och att den biologiska akt att skapa liv kommer med allvarliga konsekvenser.

- **Lukasevangeliet 3:29** – *”Det kommer en tid då man ska säga: Saliga de ofruktsamma, de som inte har fött eller ammat.”*

Jesus påminner oss om att det finns ett välsignat tillstånd i att avstå från att få barn, särskilt när världen är fylld av lidande.

- **Matteusevangeliet 7:13-14** – *”Gå in genom den trånga porten, för vid den breda porten och den vida vägen är det många som går vilse. Men trång är porten och smal är vägen som leder till livet, och få är de som finner den.”*

Detta påminner oss om att många inte kommer att följa Gud och nå evigt liv, och därför kan vi inte garantera att alla barn vi sätter till världen kommer att följa den smala vägen.

- **Matteusevangeliet 6:33** – *”Sök först Guds rike och hans rättfärdighet, så ska ni få allt det andra också.”*

Jesus lär oss att sätta Guds vilja och hans rike först i vårt liv. Det innebär att vi ibland måste överväga att avstå från att skapa barn för att vara mer fokuserade på Guds uppdrag att sprida evangeliet.

- **1 Korintherbrevet 7:32-34** – *”Jag vill att ni ska vara fria från bekymmer. Den ogifte bryr sig om Herrens sak och hur han kan vara till nytta för Herren. Men den gifte bryr sig om världens saker och hur han kan behaga sin fru.”*

Paulus påminner oss om att det finns ett andligt kall att vara fokuserad på Gud, och det kan innebära att vi avstår från att skapa biologiska liv för att mer fokusera på Guds uppdrag.

- **Predikaren 4:3** – *”Ja, bättre är den som inte har blivit till, den som inte har sett denna ogudaktiga värld.”*

Detta vers talar om den stora smärtan och det lidande som världen erbjuder. Det kan tolkas som en reflektion över att ibland skulle det vara bättre att inte ha blivit född än att leva i denna värld fylld av lidande och elände.

- **Predikaren 3:16-17** – *”Och jag såg under solen: på den plats där rättfärdighet borde vara, där var orättfärdighet, och på den plats där rättfärdighet borde vara, där var orättfärdighet. Jag sade till mig själv: Gud ska döma den rättfärdige och den ogudaktige, för det finns en tid för alla gärningar, en tid för alla gärningars frukt.”*

Detta avsnitt kan ses som en påminnelse om det lidande och de orättvisor som är oundvikliga i denna värld. Vi ser hur människor får lida under orättvisor, vilket kan vara ett argument för att ifrågasätta om det är rätt att skapa liv i en sådan värld.

• **Jeremia 20:14-18** – *”Förbannad den dag jag föddes. Den dag min mor födde mig var inte en välsignelse.”*

Profeten Jeremia uttrycker djup sorg och förtvivlan över sin egen existens och födelse. Han undrar varför han ens blev född med tanke på det lidande han genomgår, vilket kan ses som en stark reflektion över lidandet som kan komma av att existera i en fallen värld.

• **Job 3:11** – *”Varför har jag inte dött i mors liv, varför inte förgåtts när jag kom ut ur moderlivet?”*

Job uttrycker en djup känsla av lidande och frustration och önskar att han aldrig hade blivit född. Detta citat kan förstås som ett uttryck för den stora smärta och det lidande som världen kan innebära, och frågan om det verkligen är värt att födas in i den världen.

• **Matteusevangeliet 24:19-20** – *”Ve de gravida och de som ammar i de dagarna! Be att er flykt inte ska ske på vintern eller på sabbaten.”*

Detta tal från Jesus rör de sista tiderna och varnar för svårigheter och lidanden som kommer att drabba jorden. Det är en påminnelse om att även barn som föds i framtiden kommer att drabbas av svårigheter i en värld som inte kommer att bli bättre utan kommer att genomgå stora prövningar.

• **Markusevangeliet 13:17** – *”Ve de kvinnor som är gravida och de som ammar på de dagarna.”*

Liksom i Matteus evangeliens passage varnar Jesus för de svårigheter som kommer att drabba världen i slutet av tiderna. Detta kan tolkas som en påminnelse om de enorma lidanden som väntar de som föds in i en fördärvad och förfallande värld.

• **Romarbrevet 8:22-23** – *”Vi vet att hela skapelsen tillsammans suckar och ångrar sig tills nu. Och inte bara det, utan också vi själva, som har fått förstfrukterna av Anden, vi suckar inom oss själva och väntar på att få vår adoption, frälsningen för vår kropp.”*

Detta bibelord belyser det lidande som hela skapelsen genomgår, inklusive människan. Det påminner oss om att även de som redan är födda väntar på frälsning från det lidande och den korruperade världen. Detta kan ge ett perspektiv på att födelsen av nytt liv innebär att sätta någon in i en värld där lidande är oundvikligt.

Med detta sagt, kan man självklart nöja sig med en högst subjektiv, egoistisk anledning att skaffa barn och alla fallerar ibland för våra egon.

Att skapa liv är dock ett allvarligt val. Vi som kristna är kallade att följa Guds vilja och sätta barnets bästa i centrum. Föräldrarnas önskningar och samhällets förväntningar ska inte vara de primära drivkrafterna. Livet är fyllt av lidande, och vi vet att inget barn har bett om att finnas till – de bär på konsekvenserna av våra beslut. Därför, om vi verkligen vill barnets bästa, är det mest omtänksamma vi kan göra att avstå från att skapa liv. Det är inte för att vi förkastar livet, utan för att vi erkänner livets allvar och söker Guds vilja i allt vi gör. Att inte finnas till innebär inget lidande, ingen förlust, och inget behov. Att skapa ett liv är att fatta ett beslut för en annan individs existens, utan deras samtycke.

Det är emellertid ingen synd att skaffa barn, men det är inte vår första prioritet som kristna. En kristens primära uppgift idag är att vara ett verktyg för Gud, att rädda själar till Guds rike och evigt liv, inte att skapa nya biologiska liv som riskerar att hamna utanför Guds frälsning. Att skapa fler liv i en fallen värld är inte nödvändigt för detta uppdrag, och de som aldrig föds lider inte och kan inte gå förlorade. Därför kan en kristen antinatalist välja att prioritera att sprida evangeliet och tjäna Gud framför att föda nya barn till världen.